

Tưởng Nói Đùa Mà Toàn Chuyện Thật

Nguyễn Chương

Đời Nhà Thanh, vào năm 1911, phát hành trái phiếu để có tiền xây dựng tuyến đường sắt nối Hán Khẩu với Tứ Xuyên. Một số nước mua trái phiếu, trong đó có người Mỹ. Theo tính toán gộp vốn lẫn lời cùng một số chi phí khác (có liệt kê trong trái phiếu giao dịch), tổng số tiền mà Bắc Kinh nợ các trái chủ (chủ trái phiếu) bên Mỹ là hơn 1,000,000,000,000 tức hơn một ngàn tỷ USD!

Bloomberg cho biết Tổng thống Trump, Bộ trưởng Tài chính Mỹ Steven Mnuchin và Bộ trưởng Thương mại Wilbur Ross gặp các trái chủ và đại diện của họ để xem xét khả năng giúp các trái chủ đòi lại số tiền trên.

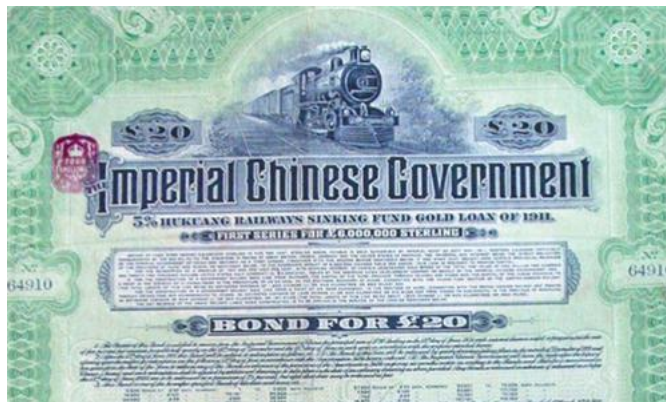

Khi hay tin chánh phủ Mỹ có thể buộc Bắc Kinh trả nợ... cách đây hơn một thế kỷ (108 năm, từ năm 1911), nhiều người nghĩ là TT Trump cà rỡn chơi. Bởi vì nước Mỹ quá giàu, đâu cần phải đi moi nợ xa lắc xa lơ để có tiền xài.

Nhưng trước một Bắc Kinh chưa thực hùng mà đã hung, chưa thực giàu mà đã gian, ông Trump quyết cho họ Tập lãnh một bài học vỡ mặt.

Bắc Kinh hiện nay, tức Trung Cộng, cho rằng món nợ kếp sù đó do nhà Thanh đi mượn, chẳng liên can gì với Trung Cộng, “vô lý”, không thể buộc Trung Cộng trả nợ thay. Ngặt cái là chính Trung Cộng đã từng chấp nhận trả nợ từ đời nhà Thanh chớ không “vô lý” gì ráo trọi!

Bà Jonna Bianco, chuyên gia thuộc Quỹ ABF – đại diện cho các chủ nhân của số trái phiếu quá hạn trên, cho biết: vào năm 1987, trong Thỏa thuận lấy lại Hương Cảng từ chánh phủ Vương quốc Anh, Bắc Kinh rốt cuộc đã phải chi trả số tiền trái phiếu mà nhà Thanh còn nợ người Anh.

Hồi đó, Trung Cộng giờ lập luận món nợ đó từ triều đình Mãn Thanh nên họ không bị ràng buộc trách nhiệm phải trả. Bên Anh phản đòn: Anh quốc thuê Hương Cảng từ tay nhà Thanh, vậy họ cũng chỉ trả lại Hương Cảng cho... nhà Thanh mà thôi.

Trung Cộng muốn kế thừa lợi ích (sở hữu Hương Cảng) thì cũng phải kế thừa trách nhiệm (trả nợ), “có qua có lại mới toại lòng nhau”.

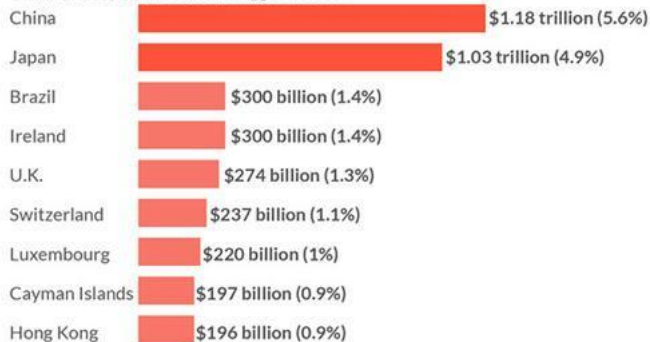
Nếu Anh quốc có Hương Cảng trong tay để buộc Bắc Kinh trả nợ (rồi mới giao Hương Cảng), vậy Mỹ có gì để ép Bắc Kinh?

Đó chính là... những trái phiếu (do Mỹ ban hành) mà Bắc Kinh đang sở hữu, cũng kèch sù cả ngàn tỉ USD. Bắc Kinh muốn Washington trả vốn lẫn lời từ các trái phiếu này, hiểu rồi đó, Bắc Kinh cũng phải trả nợ do nhà Thanh để lại. Bằng không, Mỹ ghim lại chưa trả.

Top foreign owners of U.S. national debt

China and Japan are still the bigger holders

Note: Foreigners owned \$6.21 trillion in debt at end of June

Source: U.S. Treasury

Bắc Kinh đang cạn dần ngân khố, gặp phải đòn “bắt chẹt” này từ ông thần Trump, Bắc Kinh có nước xách bị đi ăn mày.

Nói nào ngay, nếu Bắc Kinh cư xử đàng hoàng, ăn nói không nuột lời, Mỹ cũng không cần nhắc lại món nợ xa lắc xa lơ làm gì. Bắc

Kinh giờ đây đang phải chửi thề cha nội Trump mắc dịch, cũng bởi vì họ quên ở đời “cao hơn tấc hữu cao hơn trượng”, cao hơn ở đây là ông Trump.

Nếu Mỹ đâm đơn kiện Bắc Kinh đòi trả nợ, tòa xét xử cũng phải mất mấy năm. Trong thời gian vài năm này, Mỹ có quyền “ngâm” trái phiếu Mỹ (mà Bắc Kinh sở hữu) trước khi có phán quyết của tòa. Mỹ thủng thẳng mới trả theo kiểu này, Bắc Kinh cạn tiền, tăng huyết áp, dám chửi thề huyết nhập địa luôn.

Cũng có nghĩa là ông Trump đang bán tín hiệu để Bắc Kinh hiểu ra rằng tốt nhất nên xuống nước, thực hiện rầm rập những yêu cầu từ Mỹ trong đàm phán thương mại bấy lâu.

Nguyễn Chương
Theo Báo Mai

